

Waarom stellen wij de allesomvattende bewustzijnstransformatie alsmaar uit? Omdat we denken dat we toch geen vat kunnen krijgen op de onzichtbare wereld?!

Een stelling waar ik het volstrekt mee oneens ben omdat ik van mening ben dat we het onzichtbare weldegelijk in het licht kunnen zetten.

Bewustzijnstransformatie bereiken we alleen als we vanuit ons innerlijk kind gaan communiceren!

IT'S TIME TO GET WISE! 😊

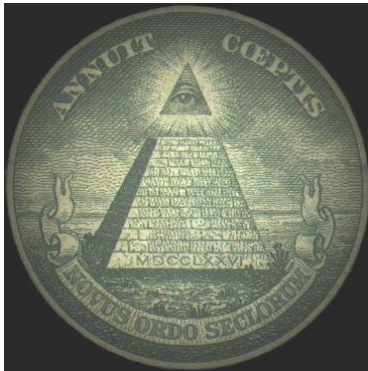
Hoe ver je in het niet zichtbare wilt gaan hangt af van hoeveel jezelf te weten wilt komen over jouw authentieke verbondenheid met het oer-bewustzijn. Het idee is dat je het niet zichtbare ook weer wilt verlaten omdat zaken in onze belevingswereld wel concreet beleefd moeten kunnen worden. Puur ook omdat je het onzichtbare alleen maar kunt voelen. In feite beschrijven we hier ook de twee fases die de wetenschap kent of herkent.

De eerste fase van het onderzoek, de gekke fase, ontstaat wanneer je het niet zichtbare binnen gaat. In de tweede fase toets je de waanzin van je ideeën aan een strak en streng keurslijf, namelijk **het proces**. Het interessante van natuurwetenschap is dat het ons op een hele nieuwe manier een kijkje geeft in deze voor het oog niet zichtbare werkelijkheid. Door deze andere manier van kijken gaan we er ook automatisch anders over denken en daaruit volgt dat we het proces dan ook anders kunnen gaan inrichten. Veel rijker en duurzamer kunnen gaan inrichten welteverstaan. M.a.w. **anders kijken, anders denken, anders doen** vormt een essentieel onderdeel in het transformatieproces dat we met elkaar in gang willen gaan zetten.

Deze experimentele methode binnen de natuurkunde is heel anders dan de methode van de openbaring van meditatie of iets soortgelijks. Ik denk niet dat het zo is dat een aanhanger van het boeddhisme van zijn geloof zal vallen op basis van experimenten met elektroden. Er is in de huidige tijd wel een scheuring tussen kerk en wetenschap aan het ontstaan. De oorzaak van deze dualiteit is waarschijnlijk terug te voeren in de boodschap die in het Heilige schrift Genesis staat verwoord. Duidelijk en helder staat hierin 'het begin van de schepping' beschreven. Elke Bijbel geleerde zal u vertellen, en dat is niets nieuws, dat Genesis in essentie echt niet gaat over het ontstaan van de wereld. Veel geestelijken geloven echter wel dat Genesis hier echt verslag doet van de schepping. Daarom waren er veel mensen, bijvoorbeeld de bekende aartsbisschop Usher in 1650, die de afstamming van de aartsvaders zo ver terug leidde dat hij er in **zijn waarneming** vrede mee had. Hij zij namelijk dat de schepping plaatsvond in het jaar 4004 v. Christus en wel op 17 september om 9.00 uur. Allemaal fictie, verzinsels dus. En toch zijn er vele mensen die dit voor waar hebben aangenomen en die zich erin vast hebben gebeten. Deze mensen dragen deze boodschap dan ook uit volle overtuiging uit omdat ze erin zijn gaan geloven.

Nee, wat we nodig hebben is een **nieuw spiritueel milieu**, een nieuw begrip van wat het betekent om weer mens te kunnen en mogen zijn. Want de oude mythologie, monarchie, koning, god tegenover de juridische, wetenschappelijke aanpak zijn dood en begraven of zullen een meer ondergeschikte rol moeten gaan vervullen. We zijn toe een **nieuwe visie** op de werkelijkheid. In theorie kan de kwantumfysica ons een stap in de juiste richting brengen en praktisch gezien kan de vijfelementen leer voor ons de meest efficiënte route uitstippelen. Een prachtig maar tevens ook een onmisbaar hulpmiddel hierbij is DEMO in de nieuwe dimensie! ☺

Zonder één van deze 3 componenten is een bewustzijn transformatie onmogelijk! Deze drie-eenheid geeft ons de mogelijkheid om de werkelijkheid te beschrijven en te kunnen blijven herschrijven. Feitelijk creëren we hiermee “het Alziend Oog”.

(probeer de rode draad in dit artikel te vinden waarom juist DEMO in de nieuwe dimensie een fundamenteel component is bij het implementeren van deze (oude)nieuwe visie op de werkelijkheid.)

Feitelijk zit in alle materie die wij kunnen waarnemen bewustzijn en staan we er rechtstreeks mee in contact, alleen begrijpen we dit nog onvoldoende?!

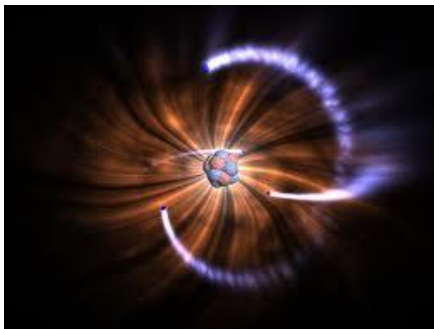
De essentie van het nieuwe paradigma in de geneeskunde is dat bewustzijn echt bestaat en ook veel invloed heeft. We zullen dus voorbij het zintuiglijke moeten gaan om een nieuw paradigma te kunnen creëren. Het kan best zo zijn dat wat zich afspeelt in je hersenen, je zenuwcentrum, je observatie aanstuurt vanuit het persoonlijke geheugen en de geestkracht samen. Het kan heel goed zijn dat wat daar gebeurt een soort observatie-materie-relatie is die dingen werkelijk voor je maakt en je waarneming beïnvloedt. Het is niet zo dat de werkelijkheid buiten je verandert. Je verandert geen stoelen, vrachtauto's, bulldozers of raketten. Wat je veranderd is de waarnemer in jezelf. Hoe je over dingen denkt, hoe je de dingen en de wereld ervaart is dus afhankelijk van wat jij als persoon kunt waarnemen. M.a.w. de geestkracht is er altijd, alleen kan er een groot verschil ontstaan in de wijze waarop we er als individu mee in verbinding staan. Je kunt als individu een helder beeld voor ogen hebben of er is teveel ruis waardoor die helderheid juist ontbreekt. De beleving, ervaring en kijk op de wereld is dus voor ieder individu anders en dat maakt het ook een stuk moeilijker om de werkelijkheid echt te ontdekken. Ieder individu werkt vanuit zijn eigen realiteit. Als waarnemer observeert hij zijn omgeving en bouwt het om naar zijn eigen realiteit. M.a.w., wat zijn ogen zien is echt en wat de ander ziet maar zijn ogen niet zien dat bestaat niet en gaat hij ontkennen vanuit hun eigen zelf gecreëerde werkelijkheid. Als je namelijk door een andere werkelijkheid in twijfel wordt gebracht door datgene wat je met jouw waarneming kunt zien weet je letterlijk niet welke volgende stap je moet nemen. Je bent als het ware verlamd. Waar komt deze verlamming vandaan? Ik ben er achter gekomen door de kwantummechanica te vergelijken met de klassieke mechanica. Het zijn namelijk twee totaal verschillende visies op de wereld en op ons mens zijn. Vanuit het klassieke perspectief zijn we machines. Een machine heeft geen bewustzijn, het maakt niet uit of de machine doodgaat. Dat maakt echt geen verschil en daarnaast is het ook nog eens simpel te vervangen. Als je het zo ziet dan gedragen mensen zich daar ook naar of gaan ze zich ermee identificeren. In dit opzicht maken wij van onszelf machines zonder dat we daar erg in hebben of vat op hebben. We doen het gewoon zo omdat de mens van oorsprong lui is. Hier zit dus ook de

angel omdat onze hersenen niet echt een onderscheid kan maken tussen de maakbare schijnbare wereld en de werkelijke wereld. We moeten ons hierbij goed realiseren dat ik hier spreek over ons korte termijn geheugen omdat die feitelijk de verbinding tot stand brengt naar ons oer-bewustzijn. En daar zit de verbinding met het totale veld van de geestkracht!

De vrije wil kan nooit en te nimmer in een maakbare wereld tot wasdom komen! Dat is uitgesloten! De kwantummechanica opent deuren naar een andere visie en kan daar wel verandering in brengen; de wereld is namelijk geen mechanische klok, maar een levend soort organisme. Een organisch ding met onderlinge verbindingen dat zich uitstrekt over tijd en ruimte. Deze organische kijk op de werkelijkheid laat ons zien dat ook wij mensen deel uit maken van dit organisme en er in positieve of negatieve zin door worden beïnvloed. In de klassieke omgeving hebben wij ons hier volledig van afgesloten. Dit gegeven betekent dat onze persoonlijke normen en waarden direct invloed uitoefenen op de werkelijke wereld en dat is iets waar wij ons op dit moment totaal niet van bewust zijn. Juist door dit gegeven is het van belang dat er een verschuiving in ons huidige geconditioneerde denken komt. Het staat echter in sterk contrast met de manier waarop wij onze maakbare wereld nu ervaren. Het kan op een simpele manier zoveel beter, eenvoudiger en ook veel goedkoper!

Onverteerbaar is, los van het feit dat de kwantumfysica er al heel lang is, dat de mogelijkheid bestaat dat de toekomst invloed kan hebben op het heden. Wij geloven wel dat het verleden invloed heeft op het heden. Ik houd een bal vast, laat hem los en hij valt. Oorzaak-gevolg. Maar zou het niet zo kunnen zijn dat de grond de oorzaak is van het laten vallen van de bal? Als we de geest slechts oppervlakkig gebruiken, hebben we weinig kracht. We kunnen zonder onze handen amper een stofje over een tafel laten bewegen. Zo zwak kan ons bewustzijn zijn. Maar in de diepste lagen creëert de geest hele werelden. We vragen ons in onze geest altijd dingen af. We vragen ons af waarom wij iets niet kunnen. Maar we kunnen geen vraag stellen waarop we het antwoord niet weten. En dat weer komt omdat we niet geloven dat we het kunnen. Het gaat niet samen met onze persoonlijke verslavingen. Wij hebben nooit genoeg tijd om iets of iemand anders meer te geven dan onze eigen emotionele behoeften.

Het diepste niveau van waarheid is de fundamentele waarheid van eenheid. Op het diepste sub-nucleaire niveau is de mens letterlijk één, één.. en dezelfde atoom welteverstaan.

Langzaam ontstaat bij de westerse wetenschap het besef dat er een onzichtbaar verband aanwezig is tussen alles wat we kunnen waarnemen. Natuurkundige noemen dat verbondenheid. Alles staat met elkaar in verbinding. Einstein geloofde niet dat kwantummechanica waar kon zijn omdat daarvoor in de verte schimmige dingen moesten gebeuren. Hij bedoelde eigenlijk te zeggen: wij hebben alleen maar een idee hoe de werkelijkheid in elkaar steekt. Wij denken nu nog altijd dat twee objecten in de ruimte van elkaar gescheiden zijn. Immers wij nemen geen verbinding waar en voelen deze ook niet. Maar dat is niet waar, ze zijn wel degelijk met elkaar verbonden. Op een dieper niveau, dat niet waarneembaar is, zijn deze twee waarneembare objecten ergens in de ruimte altijd met elkaar verbonden, terwijl wij denken dat ze afzonderlijk van elkaar bestaan zonder verbinding. Feitelijk kunnen we hiermee dan ook bevestigen dat wij vrijwel volledig afgesloten zijn van ons gevoel.

Als we vanuit ons rationele denken beredeneren hoe de wereld in elkaar zit dan passen bovennatuurlijke ervaringen daar natuurlijk niet in. Dat wat bovennatuurlijke ervaringen namelijk vreemd maakt is dat er een verband is tussen de dingen die zich afspelen in je hoofd en buiten jezelf. Ergens binnen tijd en ruimte. De kwantummechanica probeert deze vreemde ervaringen nu te vangen. Ze vertaald de informatie die in je hoofd komt via bepaalde signalen naar een andere kijk erop waardoor we anders kunnen gaan waarnemen. Feitelijk zijn we fysiek hier aanwezig, maar tegelijkertijd ook ergens anders in tijd en ruimte. Als ik een telepathisch signaal opvang van iemand ver weg ben ik dat niet op die plek gaan halen. Op een dieper niveau bevinden onze hoofden zich bij elkaar. We zijn altijd met elkaar verbonden en dat is niet nieuw alleen zijn we ons er niet meer van bewust!

Bij telepathie zijn wij voortdurend verbonden. Die ervaringen zijn zo treffend dat wij letterlijk iemands gedachten kunnen lezen als we verbonden zijn op het niveau van de zuivere intentie. Mijn intentie kan direct communiceren met uw ervaringen. Het stelt mij in staat om het tegelijkertijd te ervaren via mijn hersenen. Maar dat maakt het ook zo angstig en ongrijpbaar omdat ieder mens deze gave in zich mee draagt maar juist heeft geleerd om daar niet al te veel naar te luisteren. Ook al druist dit volledig tegen je gevoel in. We hebben geleerd ons te houden aan het concept en daar verder niet meer bij na te denken. We hebben het concept heilig verklaard. Hier ligt een enorme valkuil waardoor we nu veel creativiteit missen. Als ik mijn dagindeling gevoelsmatig vorm geef dan gebeuren er opeens allerlei kleine dingen die vaak onverklaarbaar zijn. Ik weet dat ze het resultaat zijn van mijn eigen schepping. Hoe vaker ik dat doe, hoe groter het neuro-netwerk in mijn hersenen wordt dat zegt dat dit mogelijk is en het geeft mij de kracht om het de volgende dag weer te doen. We creëren allemaal onze eigen realiteit en we oefenen daar invloed op uit omdat wij als enige de waarnemer zijn van onze eigen realiteit. Ons individuele bewustzijn creëert op een ongelooflijk sterke manier een individuele werkelijkheid. Waarom negeren we dit alsmaar en zijn we niet in staat deze individuele werkelijkheid onder ogen te zien. Waarom verbinden wij niet alle individuele bewustzijnsniveaus tot een groot collectief bewustzijn niveau?

Vraag: Hoe kan iets groots reageren op iemand die zich niet kan concentreren of focussen? Iemand dus die niet verbonden is omdat ons huidige systeem dit niet toelaat? Iemand in deze staat van bewustzijn kan nooit op een adequate wijze reageren.

Misschien zijn we wel hele slechte waarnemers en observeren we wat we waarnemen niet goed genoeg. Misschien zijn we zo verslaafd geraakt aan de buitenwereld, de prikkels en reacties van de buitenwereld dat onze hersenen zijn gaan werken op het verkrijgen van dit soort reacties of prikkels en zijn wij minder geïnteresseerd geraakt in de creatie of afkomst ervan. Hier ligt in mijn ogen ook het fundament van de stelling: **als je doet zoals je deed, dan krijg je wat je kreeg!** Als we gebruik zouden maken van de juiste kennis en inzichten van deze individuen dan zouden we hieruit voortvloeiend een maakbare positieve feedback krijgen. De juiste feedback die werkelijk een bijdrage zou kunnen gaan leveren aan het geheel. Ook ligt er nog zoveel kennis uit de oude vergane culturen voor het oprapen alleen de meeste zien dat niet omdat ze het niet meer kunnen waarnemen.

Als jij een inspanning levert om een nieuwe denkwijze te ontwerpen en als dat het belangrijkste in je leven is en als je elke dag tijd besteedt aan het voeden van dat idee dan zal je idee vrucht dragen! Alles hierin draait om de menselijke ethiek. De basis van alles wat we nu kunnen waarnemen is feitelijk een spiegel van deze ethiek en de beelden die wij daarin zien zijn niet altijd even fraai. Het stemt ons niet vrolijk! Onze leefomgeving is niet altijd waardevol meer dus gaan mensen zich daar ook naar gedragen. We zijn gaan leven vanuit een maakbare ethiek en daar is de mens niet mee verbonden. De zuivere ethiek zit opgesloten in ons **oer-bewustzijn** en als we die weten te raken dan voelen mensen die verbinding met hun eigen bron weer. Niemand uitgesloten!

Wat is nu precies het oer-bewustzijn?

Er moest een wetenschappelijke verklaring voor spiritualiteit komen. En pas sinds kort hebben we een goede. De enige zinnige verklaring is het oer-bewustzijn. Platonische waarden,

waarheid, schoonheid, goedheid en liefde op een fundamenteel niveau bestaan echt en ze beïnvloeden ons handelen op een positieve manier als we vanuit dit oer-bewustzijn zouden mogen handelen. Ik schrijf zou mogen handelen omdat er op dit moment geen ruimte voor is om het te kunnen ontwikkelen. We snappen alsmat niet dat de echte creatie voortkomt uit de interactie tussen mensen en niet tussen de mens en het dode concept.

De wetenschap schept verhalen (concepten) waar wij, vaak gedwongen, naar moeten leven. Sterker nog, we worden op de scholen geconditioneerd naar deze concepten. **De wetenschap vertelt ons eigenlijk een deprimerend verhaal.** Wij hebben een onnatuurlijke soort genetische aberratie ondergaan waardoor we ongemerkt een andere koers zijn gaan varen die los is komen te staan van de werkelijkheid. Los van het ritme van onze natuur.

Onze genen sturen ons voort naar de volgende generatie en er vinden willekeurige mutaties plaats. Het menselijk ras heeft zich feitelijk buiten de wereld geplaatst! Wij hebben ons afgescheiden van moeder aarde omdat wij stellig van mening waren dat wij zelf de regie in handen konden nemen! Dat is de projectie van het beeld van de maakbare wereld en hoe wij ons zelf zien. Wij zijn een soort eenzame vergissing geworden op een eenzame planeet in een eenzaam universum. Nu komen we steeds meer te het besef dat dit beeld van afgescheiden zijn enorm destructief en onhoudbaar is. Het vormt ook het fundament van alle problemen in de wereld. Nu pas komen we tot het inzicht dat het oude paradigma niet klopt en dat het ons juist tegenwerkt. Conclusie is dan ook dat we niet langer mogen handelen vanuit het oude paradigma. In ons diepste wezen zijn wij altijd verbonden met moeder aarde. We proberen nu te begrijpen wat de gevolgen van dit nieuwe inzicht op onze maakbare werkelijkheid zijn. Wat betekent dit voor mij persoonlijk? Wat betekent dit voor de mensheid? Wat betekent dit voor de Aarde? Een huidige prognose stelt dat we nog veertig jaar op de oude voet vooruit kunnen en dan is het over en sluiten. De reserves van de Aarde zijn dan echt uitgeput! En nog altijd is er geen urgentiebesef dat dit ons staat te wachten als we niet tijdig ingrijpen. Wij mensen denken dit wel even zelf te kunnen oplossen, het loopt zo'n vaart niet! Ik denk dat het organisme van Moeder Aarde daar totaal anders over denkt en ook steeds meer signalen zal gaan afgeven dat de tijd nu toch echt gaat dringen. Duidelijk is dat het anders moet!

Uit de berg informatie die de hersenen per seconde verwerken blijkt dat er meer is dan wij waarnemen of geleerd hebben waar te kunnen nemen. Wij zijn voortdurend ondergedompeld in een zintuiglijke waarneming. We zien, ruiken, proeven en (voelen?). We worden hierdoor alsmat zintuiglijk ondergedompeld in onze realiteit. Eigenlijk weten wij niets over deze realiteit. Al onze kennis van de werkelijkheid wordt gefilterd door onze zintuigen en vind zijn oorsprong vanuit het verleden. **De hersenen verwerken 400 miljard bits informatie per seconde waarvan wij er maar 2000 bits bewust ervaren.** Dat betekent dat de werkelijkheid zich voortdurend afspeelt in onze hersenen. Wij zijn dus gewend te handelen vanuit onze realiteit en niet vanuit een vage niet zichtbare realiteit. **Vandaar de stelling 'als het echt is wil ik het ook kunnen zien. Hier ligt gelijk het probleem of eigenlijk de uitdaging om te komen tot een andere denkwijze.** Omdat wij niet gewend zijn buiten onze eigen realiteit te kunnen denken zit hier dus een blokkade waardoor de veranderingstrajecten of het toepassen van een andere denkwijze maar moeizaam tot stand kunnen worden gebracht. Hieruit blijkt dat onze vrije wil maar zeer beperkt is of werkt en dat wij kennelijk worden beïnvloedt door het milieu van onze directe leefomgeving. Waar je mee omgaat word je door besmet! Een constatering met wel zeer vergaande consequenties als we daar niet zorgvuldig mee om weten te gaan. Zou het niet zo kunnen zijn dat een slechte leefomgeving in directe relatie gebracht zou mogen worden met onze gezondheid? De creatie van onze leefomgeving binnen de huidige stedenbouwkundige ontwikkeling laat op dit moment veel te wensen over! Alles is er namelijk op gericht om op korte termijn in financieel opzicht te kunnen scoren en door deze honger naar geld zijn we de samenhang kwijtgeraakt die nodig is om een gezond leefklimaat te kunnen creëren. Dit gegeven heeft dan ook verre gaande consequenties voor onze gezondheid en het is eigenlijk schandalig dat de rekening hiervan nu ook nog eens bij diezelfde burger wordt neergelegd. Als we niets doen met deze waarneming dan zal er ook niets veranderen en zal deze rekening steeds hoger worden totdat deze uiteindelijk

onbetaalbaar gaat worden. En als we eerlijk zijn, zijn we door de samenhang los te laten hierin niet zorgvuldig genoeg geweest. Feitelijk nemen we iedere keer een punt van de taart, gaan die optimaliseren en plaatsen het weer terug met het idee dat de hele taart hierdoor nog lekkerder zal gaan smaken. Iedere keer doen we dit ook zonder dat we het recept van de echte taart goed genoeg kennen. We hebben onvoldoende kennis van de werkelijkheid waardoor we meer schade aan onze leefomgeving aanbrengen dan ons lief is. Het meest vervelende is dat we ons hiervan totaal niet bewust zijn dat we dit aan het doen zijn. Op dit vlak hebben wij totaal niet begrepen dat wij zelf de oorzaak zijn van de misstanden binnen onze samenleving en binnen onze organisaties. We zien de samenhang doodeenvoudig niet omdat we deze niet kunnen waarnemen. Onze ogen zijn eigenlijk een soort Cam recorder die informatie opnemen en opslaan. Maar je kunt er pas betekenis aan geven als de informatie in zekere zin door de redacteur (de hersenen) is bewerkt en er een film van je leven en je wereld is gemaakt.

Het probleem wat zich hier gaat openbaren is dat de realiteit van de redacteur af zal wijken van jouw eigen realiteit tenzij je met hem verbonden bent en het als een gelijkgestemde kunt bevatten. Een probleem waar ik vrijwel dagelijks mee te maken heb als ik mensen probeer duidelijk te maken dat er ook een onzichtbare wereld bestaat. Bij deze afwijkende realiteit ontstaat er twijfel en angst omdat je letterlijk niet meer weet hoe je nu de volgende stap moet gaan zetten. Als je als kind voor het eerst gaat leren lopen dan word je geholpen door je vader of moeder en wel net zolang tot je het geheel zelfstandig kunt.

De herinnering in het wel of niet kunnen lopen ligt in onze gene opgesloten. Zo ook onze talenten, die zijn alles bepalend of we ergens wel of niet geschikt voor zijn. Er gaat veel fout in organisaties omdat te vaak blijkt dat de direct verantwoordelijke de essentie van zijn bijdrage aan het proces niet goed genoeg begrijpt. Dit zal men niet snel willen toegeven en gaat dit dan ook maskeren door het uitvergroten van zijn ego. Vaak gebeurt dit ook tegen beter weten in. Ons onderwijssysteem heeft vele specialisten binnen bepaalde vakgebieden voortgebracht maar niemand is als individu instaat om het totale plaatje in ogenschouw te kunnen nemen. Altijd zal er worden gehandeld vanuit een eigen beperkte realiteit. Geen gezonde situatie voor de organisatie en kan zelfs op de lange termijn dodelijk zijn. Wat er dus feitelijk gebeurd is dat door de angst en twijfel het individu gaat handelen vanuit zijn veilige modus en dat is handelen vanuit zijn eigen realiteit, vanuit zijn wereldbeeld. De beleving van de echte werkelijkheid is dus sterk afhankelijk van iemands waarneming en observatie vermogen en hoe hij of zij zich de werkelijkheid voorstelt. We weten nu ook dat iemands eigen realiteit nog eens extra wordt gevoed door de modellen uit de maakbare wereld. Men klampt zich vast aan deze modellen en vaak tegen beter weten in.

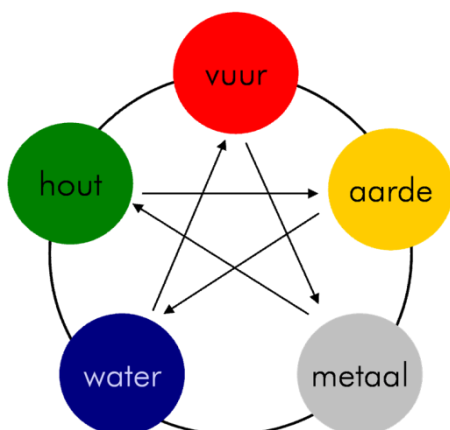
De echte werkelijkheid van 400 miljard bits is er altijd maar we hebben het niet in ons leven kunnen integreren. Eigenlijk hoeft dat ook niet als je als individu vrij kunt blijven bewegen. Het wordt pas spannend en gevaarlijk als je gedwongen wordt deel te nemen aan een concept en je vrije wil word je ontnomen. Als we onconventionele kennis en informatie krijgen vanuit bijv. de oosterse wijsheid en we laten die met westerse wetenschap samenwerken wat zou daar dan nadelig aan kunnen zijn? Als we onze hersenen vragen om hier serieus over na te denken zal er uiteindelijk altijd een breder perspectief ontstaan met meer mogelijkheden. En als we deze nieuwe kennis in verband kunnen gaan brengen met onze ervaringen en dat

proces telkens herhalen, dan integreren de hersenen twee neuronnetwerken tot een nieuwe visie. Onze linkerhersen helft (onze ratio) gaat dan samenwerken met onze rechterhersen helft (onze gevoelskant). Het is alsof je een zaklamp pakt en vanuit ons 2000 bits bewustzijn, die te maken hebben met ons lichaam en omgeving, langzaam in het duister gaat schijnen waar je dan iets nieuws ontdekt. Dat is bewustwording!

Wat is op dit moment dan de toegevoegde waarde van de kwantummechanica?

- 1) Kwantummechanica voegt niets toe aan de werkelijkheid die er in zijn volheid al is. Feitelijk levert het ons alleen maar een gedeeltelijke beschrijving van de werkelijkheid op;
- 2) Praktisch gezien heeft het ons enorm geholpen bij de technische vooruitgang, kijk daarbij bijvoorbeeld naar de toepassing van de streepjescode in de supermarkt, medische apparatuur, de luchtvaart industrie, de weg en waterbouw. In feite allemaal verschillende disciplines waarin vaak de samenhang met het geheel ontbreekt;
- 3) Dan is er ook nog een filosofisch vraagstuk. Waarom breken filosofen de stellingen af waarop de maakbare wereld van de westerse wetenschap is gebouwd? Waarom doen zij dat? Waarom kunnen deze twee niet samenwerken?

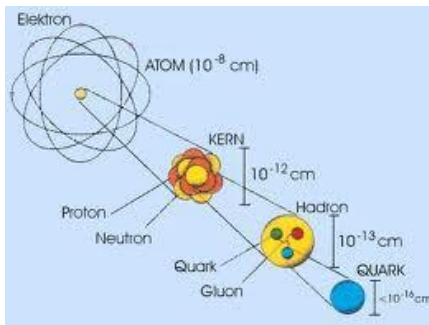
Aan de ene kant heb je een conceptuele theorie die veel vragen oproept maar die vanuit praktisch oogpunt succesvoller is dan wat dan ook. Die situatie creëert altijd een spanningsveld waaruit het onderzoek binnen de kwantummechanica dan ook put. Aan de ene kant is dit een paradoxaal conceptueel verwarrende theorie. Aan de andere kant kunnen we deze theorie niet zomaar opzij schuiven want het is het krachtigste theoretische instrument ooit om het gedrag (dynamiek) van natuurkundige systemen te kunnen voorspellen. Maar sluiten deze voorspellingen ook aan bij de werkelijkheid? Ik denk van niet! Gelukkig bestaat er naast dit theoretische instrument ook nog een praktisch instrument. Het krachtigste praktische instrument ooit om het gedrag (dynamiek) van natuurkundige systemen te kunnen voorspellen is de vijfelementen leer uit de oosterse wijsheid. Iets wat in onze waarneming (nog) niet voorkomt maar het is er al wel. Het bestaat al en is zelfs al drie tot vierduizend jaar oud. Voor ons nieuwe (oude) kennis!

Standaardmodel van de Vijfelementen

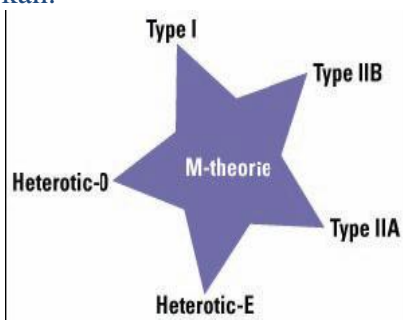
De essentie van de oosterse wijsheid is het bewustzijn van de eenheid en onderlinge verbondenheid van alle dingen en gebeurtenissen. Dit is absoluut niet zweverig meer en wordt als zodanig ook door de westerse wetenschap erkend. Deze verbondenheid is de alles bepalende factor waardoor het zo vreemd lijkt en daardoor in onze ogen ongrijpbaar wordt. Alles beïnvloedt elkaar zowel in positieve als negatieve zin. Een slechte stedelijke omgeving heeft direct gevolgen voor de gezondheid van de mensen die er in wonen. Vuil op straat of onkruid geeft negatieve energie en het wonderlijke is dat de mens zich daaraan gaat spiegelen. Dit kunnen wij niet bevatten! Dit lijkt niet te passen in onze wereld en onze ervaringen maar in wezen doet het al wel gewoon dagelijks mee. Het is er allemaal al! Alles is energie is niet

zomaar een kreet maar de realiteit van alle dag. De westerse wetenschap heeft dit nu ook bewezen dat alles terug te voeren is naar één atoom waaruit alles is opgebouwd, maar dan bedoel ik ook alle materie.

Schematische weergaven van het Atoom.

Is het dan zo ingewikkeld om deze knotsgekke vreemde wereld van de kwantumdeeltjes te leren begrijpen en te kijken naar de manier waarop ze reageren? Komt dit door de beperking van de waarnemer? We realiseren ons onvoldoende dat ook wetenschappers gewoon waarnemers zijn dus ook zij hebben als individu zo hun beperkingen. Ook hier is geen van alle het op alle punten met de ander eens maar omdat zij het veld vanuit verschillende invalshoeken mathematisch waarnemen en zij in dit veld wel dezelfde taal spreken ontstaan de concepten waar wij gedwongen worden naar te handelen. Wij leggen de regie volledig in handen van de concepten omdat we denken dat dit goed is. De praktijk laat ons zien dat het niet werkt, iedere dag weer en toch accepteren we dat omdat we denken dat het niet anders kan.

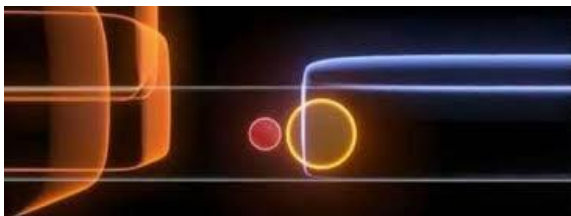

Standaardmodel van de deeltjes fysica (geen toeval dat dit model ook uit Vijfelementen bestaat).

We weten niet hoe we als waarnemers aansluiting kunnen vinden bij de echte wereld. Hoe plaatsen we ons zelf als waarnemer in het systeem dat we beschrijven? De tradionele manier is dat we de waarnemer buiten het systeem houden dat we beschrijven. Zodra je hem binnen haalt zit je gelijk met paradoxen. Je moet dingen zeggen zoals: het boek doet zus door de kwantummechanica en ik zie het omdat ik er ben. Probeer niet het tweede deel van de zin te analyseren want dan gaat het goed mis. Daarom zijn er twee wetten voor de evolutie van fysische systemen. De ene geldt als je niet kijkt en de andere als je wel kijkt. Dat is idioot! Het is onmogelijk om dit te vatten in een wiskundige formule. Op deze manier formuleert de bewuste waarnemer het antwoord: het meetinstrument meet het en zet het op band, Er is dus iets opgenomen. Je vergeet dan dat er iemand moet zijn die naar de band kijkt. Als niemand kijkt is het niet opgenomen. Als je niet kijkt zijn er golven mogelijk en als je kijkt zijn er deeltjes van ervaring. Het deeltje dat we als een vaste substantie zien bestaat in een superpositie en verspreidt golven van mogelijke locaties. Het is overal tegelijk. Zodra je kijkt fixeert je het op een van de mogelijke locaties. Het is gemakkelijk om situaties te genereren waar de vergelijking van beweging voorspelt dat de golf functie, de PSI van een bepaalde basketbal gelijk verdeeld is over het hele basketbalveld. Wij hebben geen idee hoe dat er uit zou moeten zien. Volgens de wet van de kwantummechanica zit er ook geen logica in. Ook de vraag 'waar is de basketbal' is zinloos. Volgens de wet van kwantummechanica kun je de vraag waar 'n bal is waarvan de PSI verdeeld is over het hele veld niet stellen, de vraag is

onzinnig. Net zo min heeft een bal waarvan de golf functie verdeeld is over een veld een positie waar vragen over kunnen worden gesteld. Dat is nou precies de crux van het meet probleem, al voorspelt de Schrödinger vergelijking dat onder bepaalde omstandigheden, die we kunnen reproduceren in een laboratorium, ballen een positie kunnen innemen waar niets zinnigs over valt te zeggen of waar geen zinnige vraag over positie kan worden gesteld. En toch, als we een veld bekijken in soortgelijke omstandigheden dan zien we de bal hier of daar of daar. Feit is dat we de bal op een bepaalde plek zien en niet in een science fiction-situatie die we ons in de werkelijkheid niet kunnen voorstellen, waar je de vraag naar de locatie niet eens stellen kunt. Het feit dat we de bal altijd op een plek zien is een schending van de vergelijking van beweging. En daar ligt het fundament van het meetprobleem. We kijken en er gebeurt iets. Als je niet kijkt gebeurt er niets. Superhelden maken gebruik van deze superpositie, totdat zij een keuze maken. Helden kiezen wat ze willen, ze zijn overal en ervaren vele mogelijkheden tot ze op hun plaats vallen en het gevonden patroon gaan uitvoeren. Vanuit de spiritualiteit bezien praten we hier over **de menselijke intuïtie**. Een mooi voorbeeld van een superheld in deze tijd is Lionel Messi. Hij overziet het hele veld, herkent de mogelijkheden en kan daarbij ook nog eens zijn tegenstander lezen. Vanuit deze superpositie bedenkt hij het patroon wat hij gaat volgen en brengt het tot uitvoer. Hierbij moeten we ons realiseren dat dit proces in een Split Second plaatsvindt. Door dit talent is hij zijn tegenstanders altijd te vlug af en kan hij ook tijdens zijn actie zelfs nog enige correcties aanbrenge om tot een afronding te kunnen komen. En dat is scoren! Dit kun je niet aanleren, met dit talent wordt je geboren. Er zijn kennelijk dus nog vele lagen in de niet zichtbare wereld te ontdekken.

De grote vraag is hoe ver wil en durf jij in het niet zichtbare te gaan? Je geest creëert in je onderbewustzijn vele mogelijkheden. De superpositie van al deze mogelijkheden zijn in je onderbewustzijn, ook al ben je daar je niet altijd van bewust. Al die mogelijkheden worden op een bepaald moment gereduceerd tot één. Een plan voor de toekomst of projecteer een gedachte vooruit, het oer-bewustzijn laat ons ziens dat ze onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn en blijven. Twee objecten, twee elektronen die samen gecreëerd zijn, zijn altijd en blijven altijd met elkaar verbonden. Stuur het ene object naar de andere kant van de kosmos. Als je nu iets doet met het andere object, reageert het vrijwel direct. Informatie reist ongelooflijk snel en toch blijft er een constante verbinding. Ruimte is een concept dat de illusie wekt dat er afzonderlijk dingen bestaan. Zijn we al ver genoeg gekomen dat we kunnen accepteren dat er iets onzichtbaars bestaat? Je ziet in talloze laboratoria in de VS objecten die je met het blote oog kunt waarnemen en die op twee plaatsen tegelijk zijn. Je kunt er zelfs een foto van maken. Als je die foto aan iemand laat zien zal hij zeggen: leuk, een vlek gekleurd licht en daar zie ik nog een vlek. Een foto van twee vlekken. Nou en? Superpositie is feitelijk pre-waarneming, het hele veld kunnen overzien. De meeste onder ons gaan uit van post-waarneming. Vanuit een post-waarneming zien we alles als een enkel object, dat in onze beleving slechts op één plaats zich kan manifesteren. Maar er zijn wel degelijk voorbeelden te noemen waarin materie zichtbaar op meerdere plaatsen tegelijk kunnen zijn. Niet op twee plaatsen maar wel op drieduizend plaatsen tegelijk. Ziehier de werking van het oer-bewustzijn. Zodra we iets vanuit de superpositie (dus het geheel) benaderen en beschrijven, dan zijn we beter instaat om de werkelijkheid te benaderen zoals die is. M.a.w. als we instaat zijn om onze methodieken te gaan ontlenen aan deze superpositie is er direct een verbinding met kennelijk het Goddelijk deeltje waardoor het instaat, is zich te verbinden met de eeuwige kosmische flow. Het menselijke oer-bewustzijn wordt hierdoor wakker gemaakt en men voelt zich verbonden.

Schematische weergave Goddelijk deeltje

De eerste van die objecten werden Bose-Einstein-Condensaten genoemd. Het zijn enkel golffuncties, enkele deeltjes. Maar al zijn het enkele deeltjes ze hebben wel meerdere posities. Ik zeg dan tegen mensen: kijk dan, je kunt het zien. Zij zien dan twee dingen. Ik zeg dan: nee het is één ding op twee plaatsen. Het moeilijke punt is dat het toch één enkele golffunctie is. Het zijn geen drieduizend afzonderlijke golffuncties. Het is één golffunctie. Eén deeltje dus!

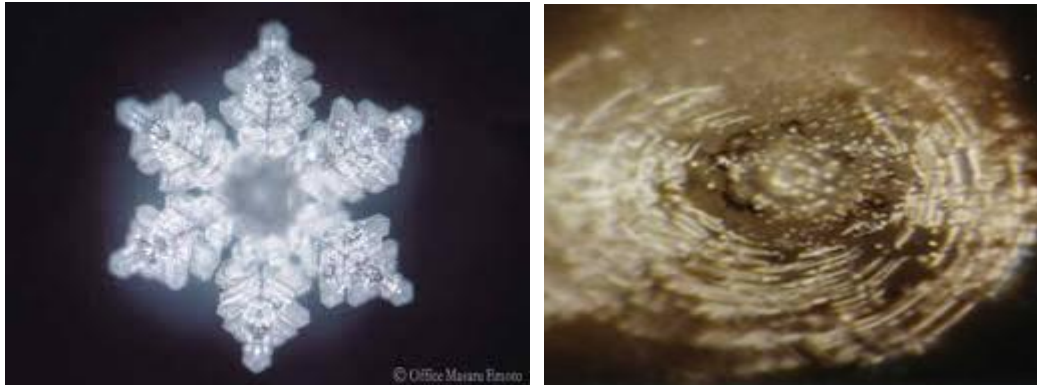
Ik weet niet zeker of mensen oprecht verbaasd zouden zijn omdat ik denk dat mensen het niet echt geloven. Ze zullen niet zeggen dat je liegt of dat de onderzoekers zich vergissen. Het is zo raadselachtig dat je het niet kunt bevatten. Eén deeltje op drieduizend verschillende plaatsen. Als je een deeltje weegt, weegt het dan een drieduizendste? Je kunt niet één deeltje wegen. Het is namelijk maar één deeltje. Het is één ondeelbaar deeltje. Maar als het zich op verschillende plaatsen bevindt kan je er dan niet eentje wegen? –Nee, het is ondeelbaar. Dat is nou zo moeilijk te begrijpen. Het zijn geen drieduizend aparte deeltjes. Ook al lijkt het zo. Je kunt ze zien. Geen drieduizend, maar wel van twee, drie of vier ondeelbare deeltjes. Op internet kun je er foto's van zien. Je ziet stippen zweven door de ruimte. Dat zijn de verschillende delen van één object. Maar ze zijn niet deelbaar. Het zijn geen twee, drie of vier objecten. Het is één golffunctie, één object. Dat is een hersenkraker, hé? Als je er over nadenkt zie je meerdere objecten. Je kunt er niet één afzonderen. Als je het probeert verdwijnt het hele ding. We hebben allemaal Star Trek gezien. Beam me up, Scotty. Je vraagt je af wat het allemaal betekent. Daar moet je echt even bij stil staan. Hetzelfde object op twee plaatsen tegelijk. En mensen lachen, gaan eten, gaan naar huis en leiden hun leven alsof er niets aan de hand is, want wat wil je anders? Maar toch speelt er zich iets magisch af voor je ogen. Oerbewustzijn is een mooi voorbeeld hoe dit zich bij mensen manifesteert. Waarheid, schoonheid, goedheid en liefde zijn onlosmakelijk verbonden met het oer-bewustzijn. Zonder er over te praten voelt ieder individu de essentie van deze woorden. Ook onderling kan dit gevoel worden gedeeld en wordt de beleving ervan alleen maar sterker. Echter, er is binnen onze huidige concepten geen plek voor. Tot voor kort dan! Een mooi voorbeeld van een concrete toepassing van een dergelijk processensysteem is DEMO (www.demo.nl) van **Prof. Dr.ir. Jan L.G. Dietz**. De Demomethodiek laat ons zien dat het in **potentie** een goede kandidaat is voor het hanteren van deze nieuwe werkwijze, omdat deze in essentie al aansluit bij de essentiële wereld van mensen en daardoor de hieruit voortvloeiende nieuwe informatie moeiteloos in zich op kan nemen. DEMO vanuit deze nieuwe dimensie bezien is daar dus kennelijk toe in staat dus waarom zullen we daar dan geen gebruik van gaan maken?

Random Event Generator (REG) werpen de muntjes. De hoeveelheid nullen en enen zijn te beïnvloeden door de intentie uit te spreken of je meer nullen of enen wilt zien.

Gedachtekracht dus! M.a.w. de menselijke geest beïnvloedt het resultaat, dus ook het proces. Als ze zeggen dat kwantumfysica een arbitrair en willekeurig proces is wordt er geen rekening gehouden met de invloed van de menselijke intentie. Je vraagt je af of mensen invloed hebben op de zichtbare werkelijkheid. Nou, reken maar van yes! Iedereen beïnvloedt de werkelijkheid ook al probeer je te schuilen. We doen het allemaal. Er met een verkeerde intentie instaan, je niet betrokken voelen of beter gezegd niet verbonden voelen levert totaal geen duurzame bijdrage. Sterker nog, die is er helemaal niet. **Dit is wel essentieel om te weten** omdat onze organisaties op een mechanistische wijze functioneren waarin op dit moment totaal geen plek is voor het oer-bewustzijn. Als we dit snappen dan snappen we ook dat we onze energie nu in dode materie stoppen. We trekken aan een dood paard, we missen het kloppende hart!

Waar de intentie toe instaat is, komt mooi tot uiting bij het onderzoek van Masuro Emoto naar de moleculaire structuur van water en laat zien met welke intentie de moleculaire structuur zich aanpast. Als je dit leest, in de wetenschap dat wij voor 90 procent uit water bestaan, ga je wellicht beter snappen dat wij héél gevoelig zijn voor alles wat er in onze leefomgeving plaatsvindt. Masuro Emoto vroeg zich namelijk af of water zou reageren op buiten-natuurlijke gebeurtenissen. Hij zette een aantal onderzoeken op, zorgde voor mentale stimuli en

fotografeerde het water met een microscoop. Van één watermonster goot hij telkens 0,5 CC op vijftig Petri schaaltes. Die schaaltes bevroor hij drie uur lang op -25 graden Celsius. Vervolgens plaatste hij de bevroren monsters in een koelkast van -5 graden Celsius onder een microscoop met daarop gemonteerd een camera. Vervolgens nam hij foto's van elk van de vijftig waterdruppels. Eerst fotografeerde hij water waar geen informatie aan was toegevoegd. Daarna deden hij hetzelfde met het water met de toegevoegde informatie. **Hij nam dus voor en na foto's en vergeleek de verschillen, in de wetenschap dat we het hier nog altijd hebben over één en hetzelfde watermonster.** Fascinerend wat er gebeurde met het water: toen hij liefde en dank projecteerden kregen we prachtige kristallen. Op zulke momenten is het water vredig en in balans denk ik. Water gezegend door een boeddhistische monnik, water gezegend met dank u wel, water gezegend met muziek maar ook water met vijandige informatie toont ons zeer verrassende foto's:

met hele mooie maar ook hele lelijke moleculaire structuren. **Masuro Emoto spreekt over de gedachte of intentie als drijvende kracht. Hoe de invloed op de moleculen precies werkt weet niemand behalve de watermoleculen zelf. Is eigenlijk ook helemaal niet belangrijk want als wij zorgen voor de juiste gedachtekracht en intentie weten we nu dat we op de meest efficiënte manier gebruik kunnen maken van de tot onze beschikking staande kosmische energie.** Wat gedachten en informatie met water kunnen doen, wat kunnen gedachten en informatie dan wel niet met ons doen? **Hoe ernstig beïnvloeden/verminken wij onze eigen leefomgeving dan nu wel niet?**

Een van de interessantste experimenten met de REG werd gedaan toen hij echt buiten de tijd viel. Onderzoekers van Prinerton besloten de REG te beïnvloeden na dat het zijn werk had gedaan. Ze vervingen de computer met scherm door een computer met geluidsbanden. Je hoorde clicks in je linkeroor en in je rechteroor. Ze lieten de band lopen terwijl niemand luisterde. Ze borgen hem op in een kelder. Daarna gaven ze de band met opname aan een deelnemer. Hij moest er naar luisteren en had de opdracht om meer linker dan rechter oor clicks te horen. Dat deed hij en toen ze de banden afspeelden had zowel de band in de kelder als de nieuwe band beide meer linker dan rechter oor clicks. Wat was er aan de hand? De luisteraar had de band niet beïnvloed terwijl hij luisterde. Zijn gedachte had achterwaarts in de tijd gewerkt en de band beïnvloedt tijdens de opname.

De meeste mensen beïnvloeden de werkelijkheid niet substantieel omdat ze denken dat ze dat niet kunnen. Hoe wij de wereld waarnemen, heeft zijn weerslag op ons. De reden dat er vreugde, geluk en tevredenheid in iemands leven ontbreekt is dat deze persoon zich niet richt op het verwerven ervan. Als je slachtoffer bent is de vraag of je een **slachtoffer-mentaliteit** hebt. Als ik voortdurend pech heb en tragedies meemaak komt dat wellicht omdat mijn mentaliteit er op gericht is dat het leven nu eenmaal zo in elkaar zit. En dus gebeurt het! Waarom bereik ik geen succes? Omdat mijn focus er niet op is gericht of beter gezegd mijn oer-bewustzijn is van mij afgepakt omdat ik deel moet nemen aan een mechanistische structuur die niet lichaamseigen is.

Bij ieder persoon verslapt elke 6 tot 10 seconden per minuut de aandacht. Als je je heel sterk wilt concentreren richt je je op één ding. Daarom leer je in de occulte leer je te concentreren op een vlam. Op een lucifer. Je leert je gedachten heel scherp en gericht te concentreren. De

energie dichtheid wordt dan groter. De geest is opgebouwd uit lagen, net als de kosmos. Je kunt naar een ander droomniveau gaan waar je de plaats in kunt nemen van de mensen over wie je droomt. Hier ligt de essentie waarom wij onze organisaties anders moeten gaan inrichten. Wij dienen dus te gaan bouwen aan een SUPER-EGO zodat de mensen die er aan verbonden zijn zich altijd op het juiste kunnen blijven focussen en dat is de essentie van de organisatie waar zij mede sturing aan geven.

Alle werkelijkheden in het kwantumveld bestaan tegelijkertijd. We leven alleen in verschillende werelden. Het is het macroscopische veld wat we zien, die van onze cellen, van de atomen enz.. . Verschillende werelden met hun eigen taal en eigen wetten. Ze zijn heel verschillend maar we weten nu dat ze wel complementair zijn. Want ik ben mijn atomen, mijn cellen, maar ook mijn macroscopische ik. Het is allemaal waarheid, maar op een verschillend niveau van denken en waarneming. Het diepste allesomvattende niveau van waarheid is de fundamentele waarheid van **eenheid, de non-dualiteit**. Op het diepste sub-nucleair niveau zijn jij en ik letterlijk één!

Langzaam ontstaat het besef dat er een onzichtbaar verband is tussen alles. Alles is met alles verbonden. Energie is dus wel degelijk maakbaar en daarom is het triest dat wij met al onze kennis deze rode draad niet weten op te pakken. Sterker nog, we zien de hele rode draad niet! DEMO in de nieuwe dimensie is een informatiesysteem wat ons eindelijk het fundament geeft waarin wij alle informatie vanuit alle lagen in kunnen vangen, toetsen en indien van toegevoegde waarde kunnen benutten in de organisatie. We mogen hierin fouten maken omdat we deze fouten betrekkelijk eenvoudig in het systeem kunnen corrigeren. Dat zal ons een hele andere kijk gaan geven op tal van maatschappelijk problemen en zal ons tevens gaan uitdagen op zoek te gaan naar de best mogelijke creatieve oplossingen. Maar eerst moet er wel het bewustzijn zijn en moet je kunnen pre-waarnemen.

Wat is bewustzijn? Denk je dat de wetenschap het ooit kan doorgronden? Het hete hangijzer of onze tekortkoming hierin is dat ons bewustzijn met zo veel kult achtige religieuze voodoo poespas is omgeven? Dat is de reden waarom wij bewustzijn buiten de wetenschap hebben gehouden omdat het makkelijker is! Niet wetende dat wij hierdoor de verbinding met ons oerbewustzijn zijn kwijtgeraakt.

Met DEMO openen we de deur naar een nieuwe dimensie. Door alle waarnemingen serieus te nemen, te beschrijven en te toetsen kunnen we de angsten en onzekerheden bij de machine geworden mens wegnemen. De mens is afgeleerd om zelf na te denken omdat ze geconditioneerd zijn en alsmaar in een keurslijf dienen te lopen. Onze kinderen, die allemaal geboren zijn met pre-waarneming, ontnemen we dit talent puur en alleen omdat onze huidige systemen deze extra informatie niet aankunnen. Kinderen passen zich snel aan als er gedreigd wordt met straffen die eeuwig duren. Dus hoe harder we onze kinderen dwingen tot post-waarneming hoe slechter de toekomst er voor hen uit komt te zien. Wij van onze generatie hebben ons weten aan te passen maar onze kinderen kunnen dat gewoonweg niet meer! Wij kunnen nog zoveel leren van onze kinderen maar vele raken dan de weg kwijt omdat het niet past in de maakbare wereld zoals wij die nu hebben gecreëerd. Een echte schijnwereld waar niemand doorheen durft te prikken. Zoveel kennis en kunde maar omdat wij niet instaat zijn om de verschillende lagen te kunnen vangen hoppen we van de ene ervaring in de andere zonder dat we eigenlijk weten wat er werkelijk aan de hand is. We moeten de tijd stil kunnen zetten, om zo alle informatie op te kunnen vangen die relevant is voor datgene wat we moeten organiseren om het daarna vervolgens in een duurzaam format te kunnen gieten. Zodra we daar klaar mee zijn kan het als een proces worden teruggeplaatst in de organisatie en komt het in aanraking met tijd en ruimte. Het Format kan dan worden onderhouden door het collectieve bewustzijn van wat mensen uit alle lagen hierop ervaren. Door deze ervaringen te koppelen aan de format kunnen we het, mits van toegevoegde waarde, hiermee verbinden. Hieruit volgt altijd een positieve aanpassing in de procesbeschrijving en is het voor een ieder waarneembaar maar zeker ook voelbaar. Hierdoor ontstaat een flexibel organisch model wat volledig complementair is met z'n tijdgeest en dat ook zal blijven. Doel-vrij is precies ook de

essentie van de Tao gezien vanuit de oosterse wijsheid. **Tao symboliseert namelijk de weg en de richting, niet het doel.**

Kunnen we met deze nieuwe werkmethode een geest scheppen die tijd en ruimte kan overstijgen? Nee, we denken van niet, vanuit onze ratio **denken we** dat dit onmogelijk is en we worden daarbij nog geholpen omdat we te druk bezig zijn om onze emotie onder controle te houden en om te kunnen dromen van oneindige mogelijkheden die in de toekomst weleens een positieve bijdrage zouden kunnen gaan leveren.

Als we blijven doen zoals we deden, dan krijgen we wat we kregen!

Grote vraag is nu: blijven we lekker zonder echte inspanning achterover leunen of gaan we toch een SUPER-EGO scheppen die vanuit pre-waarneming tijd en ruimte kan overstijgen? Het voertuig voor deze bewustzijn-transformatie hebben wij al gemaakt in de schepping van DEMO nieuwe dimensie. De volgende stap moet zijn om mensen ervan te overtuigen dat het nu toch echt anders moet maar dat het met dit nieuw verkregen inzicht ook anders kan.

Dit is een evolutionair perspectief wat zich tot op heden nog niet heeft voorgedaan.

De waarheid van dzogchen

Omdat het te dichtbij is, zien we het over het hoofd.

Omdat het te goed lijkt om waar te zijn, kunnen we het niet geloven.

Omdat het zo diep gaat, kunnen we het niet bevatten.

Omdat het niet buiten onszelf is, kunnen we het niet opnieuw verkrijgen.

Onze volgende stap moet zijn dat we DEMO nieuwe dimensie in al zijn volheid op de kaart gaan zetten, dat er ook financiële middelen voor komen om het proces in gang te kunnen gaan zetten. We moeten in de gelegenheid gesteld worden om alle kennis en kunde tot een eenheid te kunnen brengen waarna we het ook praktisch toepasbaar kunnen maken. Er zal een wetenschappelijke toetsing vanuit deze eenheid moeten plaatsvinden alvorens het kan worden ingebracht in het SUPER-EGO (lees DEMO). Het wordt nu zaak om DEMO nieuwe dimensie dagelijks vanuit het collectieve bewustzijn te gaan voeden waardoor de energie enorm zal gaan toenemen. Er mag ook geen enkele reden meer bestaan om dit proces op wat voor manier dan ook vanuit het oude paradigma tegen te gaan houden. De alom bekende planning en control zal een veel minder dominante rol dienen te krijgen omdat deze op de oude manier altijd vasthouden aan eerder gemaakte afspraken. Planning en control zullen veel meer op een organische manier aansluiting moeten gaan vinden bij de werkelijke behoefte van het moment. Het dicht timmeren van budgetten dienen te worden opengebroken en in dienst van het geheel te worden geplaatst. Niemand krijgt ooit vat op de toekomst want die is er gewoon weg niet. En als die er al is dan is het een creatie vanuit onze maakbare wereld. Er moeten nu daadwerkelijk mensen mee aan de slag gaan anders verdwijnt dit gedachtegoed ergens op de boekenplank en mogen we hopen dat over een aantal jaren zal worden herontdekt. Doodzonde van deze verloren tijd! Ik hoop dat jullie het urgentiebesef kunnen waarnemen en het ook kunnen voelen. Nu wachten en uitstellen tot het goede moment in de toekomst, daar is geen enkele reden meer toe. Is in dit geval zelfs uitstel van executie.

Een REVOLUTIONAIRE ONT-WIKKELING dat wel, DEMO in de NIEUWE DIMENSIE!
En wat mooi dat wij, mits met de juiste intentie en aandacht, onderdeel van dit bewustzijn-transformatieproces mogen uitmaken! ☺

Schiedam, 02 november 2012

Pakua Adviseurs

Auteur: John van de Kamp

Brongegevens: What the Bleep do we know en What the Bleep: Down the Rabbit Hole